

for Staten til at nedsætte dette Bidrag til Kontorets Opretholdelse.

Jeg tror ikke, at det, saaledes som flere Medlemmer synes at mene, vil være forsvareligt at skride til en fuldstændig Nedlæggelse af Arbejdsanvisningskontorerne. Jeg har meddelt, at jeg selv har været inde paa saadanne Tanker, men har forladt dem i Erkendelse af, at Kontorernes Virksomhed rækker betydeligt ud over den rene Anvisningsvirksomhed, men for øvrigt ogsaa i Erkendelse af den Betydning, som det vil have at have neutrale Anvisningskontorer ved Siden af Kasserens Anvisning, som jo unægtelig hidtil har været og selvfølgelig ogsaa i Fremtiden vil blive langt stærkere benyttet end de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Jeg tror ikke, det vil være tilraadeligt at nedlægge dem. Jeg tror, det er fornødent, at den Statistik, hvorpaa f. Eks. ikke mindst Statsydelsen til Kasserne og for øvrigt ogsaa efter Forslaget Fondens Bidrag til Kasserne skal hvile, tilvejebringes af en neutral Institution, for at man kan sikre sig mod enhver Farvning af denne Statistik til Gunst eller Ugunst for de Kasser, som skal nyde godt af Tilskuddet. Om der er et Arbejdsanvisningskontor her eller der, som har etableret en saadan Forbindelse med stedlige Arbejdsløshedskasser, at man har kunnet naa op paa Anvisningstal, som ikke ganske svarer til den faktiske Virksomhed, Kontoret har udfoldet — nuvel, det er muligt; det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen skildrede i Gaar et saadant Tilfælde, men jeg ser i og for sig ikke nogen som helst større Ulykke deri. Det rokker jo ikke ved den Kendsgerning, men underbygger den snarere, at i Forhold til selve Anvisningsvirksomheden har Antallet af Kontorer hidtil været urimeligt stort, og det er jo dette Forhold, man søger at raade Bod paa ved den Udformning, som Afsnit I i Lovforslaget har faaet.

Men, som sagt, paa alle Punkter vedrørende denne Omordning er jeg rede til en Forhandling, og jeg haaber, den skal resultere i, at vi naar til den Udgiftsbegrænsning paa dette Punkt, som det er ønskeligt at naa til, uden at man i væsentlig Grad formindsker den Betydning, som disse Kontorer hidtil har haft, og som jeg heller ikke tvivler om at de i Fremtiden vil faa.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gav en historisk Fremstilling af Venstres Stilling til Arbejdsløshedslovgivningen, en Fremstilling, som det, om end jeg i det store og hele anerkender dens Rigtighed, dog kunde være af Interesse at knytte nogle

Kommentarer til. Jeg skal dog afstaa fra dette og indskrænke mig til bestemt at protestere mod det ærede Medlems Paastand om, at ved det her foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. optræder Venstre som det mest reaktionære Parti, man overhovedet har paatruffet her i Landet. Det er en af de Taleblomster, som jeg meget vel forstaar, at det ærede Medlem i denne Forbindelse har følt Trang til at benytte sig af, og som jeg derfor har let ved at tilgive ham, men det er heller ikke andet eller mere end en Taleblomst uden nogen som helst Rod i Virkeligheden, thi ogsaa naar det her foreliggende Forslag, som jeg haaber, bliver gennemført, bygger vi paa dette Omraade fuldt ud paa de Principper, hvorpaa Kasserne er opbygget lige fra den første Dag, og hvorpaa Arbejdsløshedslovgivningen hvilede fra 1907 til 1917, og jeg tror, at den Indsats, som Venstre den Gang har gjort, særdeles vel kan staa for Kritik, ligesom jeg ogsaa føler mig overbevist om, at kommende Tider, hvis det Forslag, som her er stillet, gennemføres, trods al den Kritik, der nu rettes derimod, vil erkende, at det var et Skridt i den Retning, som man maatte gaa under Hensyn til de ændrede Forhold, hvorunder vi nu lever.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har skildret hele dette Lovforslag som et voldsomt Angreb paa Kasserne og ment at kunne bevise Urimeligheden af det ved at henvise til det overordentlig store Bidrag til Arbejdsløshedskasserne, som disses Medlemmer betaler. Medlemmerne har i det sidste Aar, siger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, betalt i Kontingent ca. 12 Mill. Kr., medens det offentlige kun kommer til at udrede ca. 7 Mill. Kr., og det er dog ganske urimeligt, at man gennem en Lovgivning som den, der her stilles Forslag om, søger at gribe ind i Kasserens Selvbestemmelsesret. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem — jeg har sagt det saa tidt i dette høje Ting og er rede til at gentage det —, at de Ofre, som Arbejderne bringer for at klare sig økonomisk nogenlunde gennem Arbejdsløshedstider, er meget betydelige, at de føles tungt i mange Arbejderkredse, og at de til syvende og sidst er af ikke ringe Værdi for Samfundet. Dette har jeg stedse anerkendt. Men saa synes jeg, at Modstykket til denne Anerkendelse fra min Side burde fra det ærede Medlems Side være, at han indrømmede den overordentlig store Værdi, som det offentliges Tilskud til Kasserne hidtil har haft og ogsaa i Fremtiden vil faa. Det ærede Medlem maa jo nemlig